

Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 15.03.1994, sp. zn. 11 To 38/94, ECLI:CZ:VSPH:1994:11.TO.38.1994.1

Číslo: 6/1995

Právní věta: Závažnou vadou přípravného řízení odůvodňující vrácení věci státnímu zástupci k došetření po předběžném projednání obžaloby podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. je porušení práva obviněného na obhajobu (§ 2 odst. 13 tr. ř.) spočívající v tom, že vyšetřovatel neupozornil obhájce obviněného na možnost prostudovat vyšetřovací spis a učinit návrh na doplnění vyšetřování (§ 166 odst. 1 tr. ř.).

Soud: Vrchní soud v Praze

Datum rozhodnutí: 15.03.1994

Spisová značka: 11 To 38/94

Číslo rozhodnutí: 6

Číslo sešitu: 3

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Vrácení věci státnímu zástupci k došetření

Předpisy: 141/1961 Sb. § 2 odst. 13
§ 166 odst. 1
§ 188 odst. 1 písm. e

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Vrchní soud v Praze zamítl stížnost městského státního zástupce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 1994 sp. zn. 4 T 53/93.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením Městský soud v Praze vrátil podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. státnímu zástupci k došetření trestní věc proti obviněnému M. G. stíhanému pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1 tr. zák. a trestný čin padělání a pozměňování peněz podle § 140 odst. 1 tr. zák.

V zákonné lhůtě napadl toto usnesení stížností městský státní zástupce. Domáhá se v ní jeho zrušení s tím, aby Vrchní soud v Praze uložil Městskému soudu v Praze o věci jednat a rozhodnout. Ke stížnosti přiložil dvě doručky podepsané obhájcem, a to o vyrozumění podle § 163 odst. 5 tr. ř. před účinností zákona č. 292/1993 Sb. s datem doručení 2. 9. 1993 a vyrozumění o konání výslechu doručené obhájci 7. 9. 1993 s tím, že tyto doručky byly omylem založeny do kopie vyšetřovacího spisu. Těmito doručkami v důvodech stížnosti oponuje závěru soudu prvního stupně, že obviněný byl zkrácen na svém právu na obhajobu, když 13. 9. 1993 se k výslechu a k seznámení s výsledky

vyšetřování dostavil a výslovně se do protokolu vzdal zákonné lhůty na vyrozumění o seznámení s výsledky vyšetřování a souhlasil s výslechem bez přítomnosti obhájce.

Vrchní soud v Praze podle § 147 odst. 1 písm. a), b) tr. ř. přezkoumal správnost výroku napadeného usnesení i řízení, které mu předcházelo, a po neveřejném zasedání, v jehož průběhu byl probrán obsah spisu a přečteno vyjádření obhájce obviněného JUDr. B. ze dne 4. 3. 1994, které si Vrchní soud v Praze vyžádal, dospěl k těmto závěrům:

Požadavek Městského soudu v Praze, aby vedle obviněného bylo umožněno i obhájci prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování za stavu, kdy vyšetřovatel uznal vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, je opodstatněný.

Podle ustanovení § 166 odst. 1 tr. ř., ve znění zák. č. 292/1993 Sb., s účinností od 1. 1. 1994, obviněný a jeho obhájce mají právo poté, co vyšetřovatel uznal vyšetřování za skončené a jeho výsledky za postačující k podání obžaloby, na to, aby jim bylo umožněno v přiměřené době prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování. Podle téhož ustanovení věta druhá tr. ř. vyšetřovatel musí na tuto možnost obviněného i jeho obhájce nejméně tři dny předem upozornit. Povinnost upozornit na možnost prostudovat spisy a učinit návrhy na doplnění vyšetřování se tedy vztahuje nejen na obviněného, ale i na jeho obhájce. Je třeba přisvědčit námitce městského státního zástupce pouze v tom, že obviněný M. G. byl podle § 166 odst. 1 tr. ř. na tuto možnost upozorněn. K tomu však nedošlo u obhájce obviněného, který nebyl upozorněn na tuto možnost ani podle § 166 odst. 2 tr. ř., ve znění před účinností zákona číslo 292/1993 Sb., a ani podle § 166 odst. 1 tr. ř., ve znění citovaného zákona. V důsledku toho obhájce obviněného neměl možnost za výše uvedené procesní situace učinit případné návrhy na doplnění vyšetřování. Tímto nesprávným postupem při provádění procesních úkonů ve stadiu skončení vyšetřování bylo porušeno právo obviněného M. G. na obhajobu (§ 2 odst. 13 tr. ř.).

Z popsaného stavu věci vyplývá, že stížnost městského státního zástupce není důvodná, a proto ji Vrchní soud v Praze podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.